

اثربخشی مددکاری اجتماعی گروهی با رویکرد راه حل مدار بر ارتقاء تاب آوری نوجوانان

فاطمه سادات هاشمی نطنزی^{*} ، مرضیه قرائت خیابان^{**}

تاریخ دریافت: ۱۳۹۹/۳/۲۰ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۹/۸/۱۰

چکیده

پژوهش حاضر باهدف بررسی اثربخشی مداخله مددکاری اجتماعی گروهی راه حل مدار بر ارتقاء تاب آوری نوجوانان انجام گردید. این مطالعه به روش شبه آزمایشی (پیش آزمون و پس آزمون) بر روی گروه کنترل و آزمایش انجام شد. جامعه آماری آموزش آموزان دختر مقطع متوسطه اول می باشد که اسامی آنها در سال تحصیلی ۹۷-۹۸ در مدرسه ایران به ثبت رسیده است. برای نمونه گیری تمامی محصلین آن مقطع از نظر تاب آوری بررسی شدند. سپس ۳۰ نفر که میانگین تاب آوری پاییزتر و معیارهای ورود به پژوهش را داشتند تصادفی در دو گروه کنترل (۱۵ نفر) و آزمایش (۱۵ نفر) قرار گرفتند. گروه آزمایش ۸ جلسه مداخله موردنظر را دریافت نمود. جلسات به صورت هفتگی (۱,۵ ساعت) برگزار شد. در طی آموزش گروه کنترل هیچ مداخله ای دریافت نکرد. بعد از پایان جلسات، پس آزمون (پرسشنامه تاب آوری کانتر و دیویاسون) روی گروه های آموزش و کنترل به اجرا درآمد و یک ماه بعد آزمون پیگیری از دو گروه انجام گردید. در تحلیل داده ها از آمار توصیفی - استنباطی استفاده شد. نتایج بیانگر افزایش مقادیر میانگین در نمرات گروه آزمایش در تاب آوری و ابعاد آن بود و تفاوت معناداری را نسبت به گروه کنترل نشان داد. بنابراین مداخله مددکاری اجتماعی گروهی راه حل مدار از سودمندی بالینی در ارتقاء تاب آوری در دختران نوجوان برجور دارد.

واژه های کلیدی: تاب آوری، دختران نوجوان، مداخله راه حل مدار، مددکاری اجتماعی گروهی.

* کارشناسی ارشد مددکاری اجتماعی دانشگاه علامه طباطبائی تهران، ایران (نویسنده مسئول).

f_hasheminatanzi@atu.ac.ir
gharaat95@gmail.com

** استادیار مددکاری اجتماعی دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران.

ییان مسئله

نوجوانی دوره‌ای از رشد است که در فاصله سنی بین ۱۳ تا ۱۸ سالگی به وقوع می‌پیوندد و با خصیصه‌های همچون استقلال از والدین، وابستگی بیشتر به قضاوت همسالان و افزایش علاقه به مواجهه و انجام فعالیت‌های جدید مشخص می‌شود (Samson et al, 2016: 2). همچنین، نوجوانی دوره رشد و تغیرات سریع است که پیامدهای مهمی مانند حضور رفتارهای پرخطر را در بر می‌گیرد. در این ارتباط فیچ هاف و همکاران^۱ (۲۰۰۱) نیز دریافتند که نوجوانان به این دلیل که خود را در معرض خطر نمی‌بینند (افسانه شخصی)، بیشتر در کارهای پرخطر مشارکت می‌کنند. آن‌ها ممکن است با انتخاب‌های ضعیف، خود را در معرض آسیب‌های جسمی و روان‌شناختی قرار دهند. با توجه به این شرایط، شناسایی متغیرهای محافظتی ضرورت می‌یابد و یکی از این متغیرها تابآوری و بعد از آن است که به عنوان عامل محافظتی در زمینه سلامت روانی افراد مختلف عمل می‌کند. در این ارتباط، هافل و گیکرنکو^۲ (۲۰۰۷) معتقدند، زمانی که فرد نمی‌تواند، اتفاق‌های استرس‌زا را از یاد ببرد، می‌توان میزان آسیب‌پذیری شناختی فرد را با افزایش میزان تابآوری، تحت کنترل درآورد. تابآوری را می‌توان توانایی خارج شدن از شرایط دشوار یا تعدیل آن تعریف نمود (Furunham, 2008: 947).

در چند سال اخیر مقیاس تابآوری^۳ جایگاه خاصی، به خصوص در حوزه‌های روانشناسی تحولی، بهداشت روانی و روانشناسی خانواده پیدا کرده است. این مفهوم به عنوان اطمینان افراد به توانمندی‌هایشان برای غلبه بر چالش‌ها، داشتن توانایی با آن‌ها، ثبات هیجانی و خصوصیات فردی که حمایت اجتماعی از طرف دیگر افراد را افزایش می‌دهد، تعریف شده است (Pinkwart, 2008: 603). افرادی که میزان تابآوری بالاتری دارند، درجه سلامت و استقلال بیشتری را از خود نشان می‌دهند. در واقع،

1. Fichhoff et al.

2. Hafel & Gikrenko

3. Resiliency

اثربخشی مددکاری اجتماعی گروهی با رویکرد ... ۱۳۳

مقیاس تابآوری می‌تواند، سلامت روان فرد را تضمین کند. درنتیجه، فرایند تابآوری، اثرات ناگوار تحول و رشد را اصلاح یا تعديل می‌کند و حتی آن را از بین می‌برد. در رویکرد تحول به مقیاس تابآوری، دو مؤلفه کلیدی وجود دارد که شامل در معرض خطر بودن و سازگاری مثبت است. در معرض خطر بودن، به عوامل خطرآفرین مانند گرفتاری روانی - اجتماعی از قبیل؛ فقر، از دست دادن عضوی از خانواده، بدرفتاری و یا حوادث آسیب‌زای دیگر و حتی عواملی غیر از عوامل روانی اجتماعی مانند: آسیب‌های پیش از تولد یا پس از تولد و بیماری‌های بیولوژیکی را شامل می‌شود که می‌تواند، تحول سالم افراد را در معرض خطر قرار دهد (Kim-Cohen et al, 2007: 280). سازگاری مثبت نیز دال بر این مسئله است که عوامل محافظت‌کننده‌ای وجود دارند که منجر می‌شوند، فرد باوجود اینکه در شرایط سخت قرار می‌گیرد، الگوهای ناسازگاری از خود نشان ندهد (Kim-Cohen et al, 2007: 278).

اگر در هر مرحله از رشد فرد نتواند، وظایف تحولی خود را به‌طور مثبت به مرحله عمل درآورد و سازگاری مناسبی در برابر حوادث منجر به آسیب نداشته باشد، مشکلات زیادی گریبان‌گیر او می‌شود؛ بنابراین مداخلاتی که در این زمینه باید انجام شود، لازم است با در نظر داشتن شرایط رشد و توجه هم‌زمان به عوامل خطر و محافظتی در دوره نوجوانی باشد و با ارتقاء عامل محافظتی، به تحول سازگارانه تابآوری در نوجوانی کمک کند؛ بهویژه به رشد مهارت‌های حل مسئله و احساس خودکارآمدی نوجوانان بینجامد. یکی از مداخلاتی که در این حوزه مرتبط به نظر می‌رسد، درمان کوتاه‌مدت مبتنی بر راه حل (SFBT¹) است. این رویکرد توسط اینسوکیم برگ² و دشازر³ که هردو مددکار اجتماعی بودند، بینانگذاری شد. مطالعات نشان می‌دهد که درمان راه حل‌دار در کار با کودکان و نوجوانان دوره راهنمایی و دبیرستان مداخله بسیار مناسبی است (Taathadi, 2014: 87).

1 Solution Focused Brief Therapy
2 Inso kim Berg & D Shazer

همچنین، پیکات و دولان^۱ (۲۰۰۳) مطرح می‌کنند که درمان راه حل مدار کوتاه‌مدت، مداخله مناسبی برای نوجوانان و بزرگسالان در بسیاری از زمینه‌هاست. درمان راه حل مدار، هم در زمینه اختلالات بالینی و هم در زمینه‌های آموزشی مورد استفاده قرار گرفته است. فرا تحلیل‌ها و بررسی‌ها نشان داده که درمان راه حل مدار کوتاه‌مدت، یک مداخله امیدبخش برای جوانان و نوجوانان با مشکلات بیرونی سازی رفتاری و دارای مشکلات تحصیلی و دانشگاهی است که در این پژوهش‌ها اثربخشی متوسط تا بالایی را نشان داده است (Kim & Franklin, 1997: 138). پس با توجه به نتایج پژوهش‌هایی که به آن‌ها اشاره شد و اهمیت بحث سلامت روان به عنوان اساسی‌ترین مقوله‌های حوزه بهداشت، می‌توان گفت: بدون شک مناسب‌ترین زمان آموزش و توانمندسازی در این زمینه در دوران نوجوانی است که جایگاه آن در خانه و مدرسه است. نیمی از مشکلات سلامت روان از سن ۱۴ سالگی در نوجوانان آغاز می‌شود و با شیوع اختلالات روانی، آسیب‌ها رو به افزایش می‌رود. فلسفه این درمان همسو با ارتقاء توانمندی‌ها و مدیریت آسیب‌های دوران نوجوانی است و همچنین، شیوع آسیب‌های اجتماعی که در مدارس ایران رخ می‌نمایند، از قبیل خود آسیب‌رسانی، اقدام به خودکشی، فرار از خانه، تیغ‌زنی، مصرف مواد مخدر و ارتباطات ناسالم با جنس مخالف در بین دختران نوجوان از جمله مشکلات روانی و اجتماعی است که نیازمند توجه خاص و اقدام مقتضی است.

بنابراین کاربست مداخلات مددکاری اجتماعی مؤثر برای بهبود متغیرهای محافظتی نوجوانان از جمله تاب‌آوری، امری ضروری است. چراکه مددکاران اجتماعی مدرسه^۲ تلاش زیادی در راستای منعطف‌سازی استراتژی‌های مداخلاتی خود در زمینه مدرسه و کار بادانش آموزان کرده و از مداخلات و روش‌های مداخله‌ای خود در جهت حذف و کاهش موانع یادگیری، تأکید بر رشد حمایت‌های اجتماعی از دانش آموزان در

1 Pichot, T. & Dolan

2 School social workers

عرض خطر و خدمات فردی و خانوادگی به گروه هدف دانش آموزان استفاده نموده‌اند. در ۲۰ سال گذشته بیشترین تمرکز کاری مددکاران اجتماعی مدرسه تقویت متغیرهای سلامت روان در میان دانش آموزان است. بنابراین هدف اصلی این تحقیق بررسی اثربخشی مددکاری اجتماعی گروهی با رویکرد راه حل‌مدار بر ارتقای تاب‌آوری دانش آموزان دختر نوجوان است.

پیشینه پژوهش

پژوهش‌های متعددی در داخل و خارج از ایران با تمرکز بر دو متغیر این پژوهش درمان راه حل‌مدار و تاب‌آوری در زمینه‌های مختلف انجام گردیده است که در ادامه به بعضی از آن‌ها در قالب جدول پرداخته می‌شود. اولین یافته‌های مطالعاتی در زمینه تاب‌آوری در فعالیت‌های محقق روانشناسی تحولی نورمن گارمزی^۱ (۱۹۷۳) منتشر شد. او از همه‌گیری‌شناسی بر مبنای اینکه چه کسانی بیمار می‌شوند و چه کسانی سالم می‌مانند و چرا، برای معلوم کردن خطرها و عوامل حمایتی که تاب‌آوری را تعریف می‌کند، استفاده کرد. سپس، در دهه ۱۹۷۰ میلادی، تمرکز تحقیقاتی بسیاری از محققان اجتماعی بر این بود که چرا برخی از افراد در مواجهه روزمره با مشکلات و بحران‌ها نه تنها سالم می‌مانند، بلکه عملکرد بهتری نیز دارند. این تمرکز به پیدایش اصطلاح تاب‌آوری منجر شد (Patterson, 2002: 18).

1 Garmzey.N

محققان	عنوان پژوهش	نتایج
هندار ^۱ و همکاران (۲۰۱۹)	تحلیل اثربخشی مشاوره گروهی مبتنی بر درمان راه حل مدار کوتاه مدت با تمرکز بر افزایش تاب آوری علمی و خودکارآمدی، ارتقاء تحصیلی و خودکارآمدی در گروه آزمایش	مؤثر بودن درمان راه حل مدار کوتاه مدت در افزایش تاب آوری علمی و خودکارآمدی، ارتقاء تحصیلی و خودکارآمدی در گروه آزمایش
جویتا پاربا ^۲ و همکاران (۲۰۱۸)	اثربخشی درمان گروهی مبتنی بر راه حل کوتاه مدت بر میزان افسردگی و تاب آوری بین زنان مهاجر کارگر اندونزیایی در مالزی	کاهش میزان افسردگی و افزایش سطح تاب آوری در زنان اندونزیایی
مقامی (۱۳۹۶)	اثربخشی مداخله راه حل محور بر ارتقاء تاب آوری زنان سرپرست خانوار	افزایش معنادار میانگین نمرات گروه آزمایش در مقیاس تاب آوری و ابعاد آن را نشان داده است. همچنین تفاوت قابل معناداری را در مقایسه با نمرات گروه کنترل نشان می دهد.
قادری بگه جان و همکاران (۱۳۹۴)	اثربخشی درمان راه حل محور کوتاه مدت بر ارتقاء تاب آوری و پیشگیری از عود اعتیاد مردان وابسته به مواد مخدر در شهرستان قزوین	این نوع مداخله به عنوان یکی از مداخلات کارآمد در حوزه مددکاری اجتماعی و روان‌شناسختی در افزایش تاب آوری و کاهش عود افراد وابسته به مواد مخدر از قابلیت خوبی برخوردار است.
میر هاشمی و نجفی (۱۳۹۳)	اثربخشی درمان راه حل مدار کوتاه مدت بر ارتقاء تاب آوری و احساس انسجام بیماران مبتلا به مالتی پل اسکلروزیس (MS) مفید و کارآمد باشد.	این درمان می تواند، بر مقیاس تاب آوری و احساس انسجام بیماران مبتلا به مالتی پل اسکلروزیس (MS) مفید و کارآمد باشد.
لطفی و معتمدی (۱۳۹۵)	اثربخشی درمان راه حل مدار کوتاه مدت بر ارتقاء تاب آوری نوجوانان پسر در معرض خطر یکی از شهرک های نظامی شهر همدان	میانگین نمرات گروه آزمایش در مقایسه با گروه کنترل از نظر مقیاس تاب آوری افزایش قابل توجهی یافته است.

1. Kus Hendar, Awalya Awalya, Sunawan Sunawan

2. Ellys Juwita Purba & Syed Mohamad Syed Abdullah

با توجه به نتایج تحقیقات ذکر شده، مقیاس تابآوری و مؤلفه‌های آن به عنوان یک متغیر محافظتی در مسائل سلامت روان دوره نوجوانی جایگاه پراهمیتی ایفاء می‌کند و از سوی دیگر، مداخله مددکاری اجتماعی راه حل مدار کوتاه‌مدت نیز در تحقیقات متعددی مورد بررسی قرار گرفته و اثربخشی آن بر بهبود و ارتقاء تابآوری و سایر متغیرهای سلامت روان گزارش شده است. سودمندی این درمان به ویژه در کار با نوجوانان نیز مورد تأکید قرار گرفته است. در مطالعات داخلی نیز، در کار با نوجوانان کاربرد وسیعی داشته اما محدودیت‌های پژوهشی در مطالعات لطفی و معتمدی مبتنی بر این است که فقط در کار با نوجوانان پسر به کار برده شده و در جامعه آماری دختران اثرات آن مورد بررسی واقع نشده است. بر این اساس، در این پژوهش اثربخشی مداخله مددکاری اجتماعی راه حل مدار کوتاه‌مدت بر بهبود و ارتقای تابآوری دختران نوجوان در دوره متوسطه در مدرسه ایران با الگوگیری از روش تجربی و همچنین پروتکل و ابزارهای مورد استفاده در پژوهش‌های پیشین مورد ارزیابی و سنجش علمی قرار گرفته است.

رویکردهای نظری به تابآوری

مطابق نظر مکدانلد (۲۰۰۷) رویکرد منحصر به فردی برای تابآوری وجود ندارد، بلکه تعداد وسیعی از رویکردها وجود دارد که باهم همپوشانی دارند. از این‌روی، به سه مدل یا الگوی تابآوری که مدنظر قرار گرفته است، اشاره می‌گردد؛ مدل‌های جبرانی^۱، عامل‌های محافظتی^۲ و چالش^۳. این سه مدل این‌چنین بیان می‌کنند که مقیاس تابآوری چگونه می‌تواند، فرد را در شرایط دشوار حفظ کند (Fergus & Zimmerman, 2004: 401). «مدل جبرانی» مانند عوامل محافظتی عمل می‌کند که در مواردی تأثیرات مخرب عامل خطر را از بین می‌برد. مدل عامل‌های محافظتی به صورت مستقیم آثار عامل خطر را کاهش می‌دهد.

-
1. Compensatory model
 2. The protective factor model
 3. Challenge model

سومین مدل، «چالش» است، بر اساس این مدل تعامل و پیامد میان عامل خطرناک همیشه خطی و مستقیم نیست، به همین دلیل پیامدهای موفق و همراه با تابآوری بستگی به سطوح مواجهه با عامل خطر دارد (Fergus & Zimmerman, 2005: 410). مدل چالش پیشنهاد می‌کند که برخی از سطوح رویارویی با عامل خطر قابل مدیریت است و می‌تواند، کارآمد باشد، زیرا فرصتی را فراهم می‌کند تا بتوان منابع حفاظتی و حمایتی را فراهم آورد. همچنین، به صورت مداوم در معرض سختی‌ها بودن به شرطی که فرد به صورت موفقیت‌آمیز با آن روبرو شود، توانایی فرد را برای مواجهه موفق با خطرات بعدی تقویت می‌کند (Fergus & Zimmerman, 2005: 409). در همین راستا برخی مدل‌های دیگری در تابآوری مطرح است که در ادامه بررسی می‌شوند:

مدل تابآوری کامپفر^۱

این مدل دارای ۶ مؤلفه است، ۴ مؤلفه مربوط به حوزه‌های تأثیرگذار فرد و ۲ مؤلفه دیگر مربوط به ارتباط بین مؤلفه‌ها است. حوزه تأثیرگذار، چالش‌ها، شرایط محیطی، ویژگی‌های فردی و پیامدها است و حوزه‌های تعاملی تلاقی بین محیط با فرد و فرد با انتخاب پیامدها است. خلاصه این شش مؤلفه به شرح زیر است:

استرس‌ها و چالش‌ها محرك درونی هستند که تابآوری را در افراد فعال می‌کنند و ممکن است، در تعادل حیاتی، سازماندهی فرد خللی ایجاد کنند. محیط فرد در ارتباط با عوامل حفاظتی با خطر حوزه‌های مؤثر او از قبیل خانواده و همسالان دخالت دارد. محیط و حوزه تعاملی فرد شامل تعامل بین فرد و محیط است. ویژگی‌های افراد شامل همه ظرفیت‌های شناختی، رفتاری، عاطفی، هیجانی و درونی او می‌باشد. پیامدهای سازگاری مثبت در تکالیف به سازگاری با تکالیف رشدی مراحل بعدی کمک می‌کند (Kampfer, 1999: 50).

1. Kampfer

رویکرد اصل سلامتی (سالوتوزنیک^۱) به تابآوری

این رویکرد به پیامدهای مثبت سلامت روان برای افراد و سازمان‌ها مربوط می‌شود، مضمون اصلی در این مدل مربوط به ارتقاء سلامت روان است. این رویکرد اغلب به عنوان فرآیند کارآمدی فرد، گروه و سازمان با تأکید بر توانمندی، منابع کمکی، توانایی‌ها، قابلیت‌ها و شایستگی‌ها به منظور ایجاد حس منسجم و قدرت درک زندگی به صورت معنادار، فهم‌پذیر و قابل تغییر، تعریف می‌شود (Erickson, 2017: 93).

رویکرد ماستن^۲

بر اساس رویکرد ماستن، تابآوری مشخصه‌ای است که با وجود تهدیدهای جدی که برای فرایند سازگاری یا رشد فرد وجود دارد، پیامدهای مثبتی را برای فرد به همراه دارد. از نظر وی مؤلفه تابآوری یک مقیاس استنباطی است که به دو نوع پیش‌داوری و ارزیابی نیاز دارد. اولین پیش‌داوری درباره استنباط تهدید برای افراد است، فردی که فقط قادر است، تاب آور باشد تا در برابر تهدیدهای گذشته رشد متعادلی داشته باشد. دومین پیش‌داوری مربوط به استثنایات درباره مقیاس تابآوری در فرد است که شامل این ملاک‌ها می‌شود: آیا کیفیت سازگاری و یا پیامد رشد فرد مثبت بوده است.

رویکردهای نظری مداخله راه حل محور

نظریه تفکر راه حل محور و ارتقاء مهارت‌های خودکارآمدی

پیش‌فرض این نظریه بر این اصل استوار است که تغییر زمانی رخ می‌دهد که مراجع مشکل را چگونه در نظر بگیرد و در مورد مشکل به چه نحوی صحبت کند (Cavanagh & Grant, 2010: 60). همچنین، بر این امر تأکید دارد که مردم توانمندی کافی را دارا بوده و منابع اجتماعی و محیطی لازم به عنوان راه حل مشکلات خود را در

1. Salutogenic
2. Mastn

اختیار دارند. شیوه تفکر مداخله راه حل محور نقطه مقابل روش مسئله محور است. مداخله راه حل محور به جای تمرکز بر کشف علت مسئله، توجهش را بر راه حل های موجود برای حل مشکل موجود معطوف نموده و مستقیماً بر این مسئله تمرکز می کند که تغییر چگونه باید رخ دهد. فرض اصلی این نوع مداخله این است که تلاش برای کشف علت یک مسئله امری بیهوده است و موجب پیچیدگی مسئله شده و مانع در راه شناسایی راه حل های مؤثر است. همین امر باعث کاهش باور خود توانمندی افراد می شود و با از بین بردن انگیزه و تاب آوری افراد، مشکلات مراجع را بیشتر می نماید. (McKergow & Stellamans, 2010: 102) پردازش در حوزه شناختی بخش اعظمی از انرژی فرد را برای شناخت راه حل های کاربردی و استفاده مناسب از منابع شناختی حفظ می کند و به یافتن مهارت های مؤثر در حل مسائل می انجامد.

نظریه شکست سیکل معیوب و ارتقاء توانمندی ها:

فرض اصلی نظریه شکست سیکل معیوب و ارتقاء توانمندی ها هم بر این مبناست که جستجوی راه حل های مؤثر در حل مشکلات در واقع موجب ارتقاء تاب آوری و انعطاف پذیری روانی می شود. مداخله راه حل مدار با تمرکز بر راه حل های کاربردی سیکل معیوب شکست را قطع کرده و درمانجو را از تفکر به ضعف و ناتوانی های خود دور می کند و وی را بر توانمندی هایش متمرکز می سازد (McKergow & Stellamans, 2010: 108).

چارچوب نظری پژوهش

چارچوب نظری این مطالعه به صورت ترکیبی انتخاب شده است و تلاش بر این است که نظریاتی در نظر گرفته شوند که بتوانند، جنبه های مختلف متغیر مستقل و وابسته را مورد بررسی قرار دهند. در رابطه با متغیر وابسته این پژوهش از بین نظریات مرتبط با

تابآوری، دو رویکرد موردنرسی در این پژوهش، اصل سلامتی (سالوتوزنیک) به تابآوری و رویکرد محافظتی به تابآوری است. بر اساس این نظریه تأکید اصلی باید بر تقویت توانمندی‌ها و خوداختیاری نوجوانان در جهت سالم باشد. مبنای مدل محافظتی تابآوری بر این است که سازگاری با مشکلات به شکل انطباقی پیامد وجود تابآوری در فرد است و ضعف در برخی از خصوصیات فردی منجر به عدم توانمندی لازم برای غلبه مؤثر بر خطرات و مواجهه با آن‌ها می‌شود. از سوی دیگر، تأکید رویکرد سالوتوزنیک بر ارتقاء توانمندی‌های فرد و تقویت حس خودکارآمدی او است که به پیامدهای مثبتی منجر می‌شود و زمانی فرد به میزان بیشتری خود را توانمند و مسلط می‌بیند که مشکلات را قابل تغییر و مدیریت بداند که قاعده‌تاً سلامت روانی و اجتماعی بیشتری را برای او در پی خواهد داشت. در این نظریه پیش‌فرض اصلی این است که بخشی از مفهوم مؤلفه تابآوری شامل مواردی چون: حمایت اجتماعی^۱، مدل‌های نقش مثبت^۲، خوش‌بینی^۳، شوخ‌طبعی^۴، داشتن ایمان قوی^۵، سبک‌های انطباقی مثبت^۶، تمرین مناسب^۷ و توانایی بهبود یافتن از حوادث منفی هستند که نوجوان را در برابر استرس‌های زندگی تحصیلی به عنوان عامل حفاظتی فرد، محافظت می‌کنند.

از آنجاکه دوره نوجوانی حجم وسیعی از این عوامل پرتش و استرس‌زا را شامل می‌شود و تابآوری به عنوان یک متغیر حفاظتی در زندگی نوجوانان عمل می‌کند، بنابراین در کار با این افراد مداخلاتی که در تلاش برای افزایش این توانمندی هستند، از طریق تقویت و بهبود عوامل ذکر شده در بالا می‌توانند، این امر را تحقق بخشنند. در این رابطه متغیر مستقل این مطالعه از بین نظریات مرتبط با مداخله راه حل محور، نظریه

-
1. Social Support
 2. Positive Role Models
 3. Optimism
 4. Humor
 5. Having a Strong Faith
 6. Positive Coping Styles
 7. Appropriate Exercise

شکست سیکل معیوب و ارتقاء توانمندی‌های کاوانگ و گرانت^۱ مورد توجه است. در این نظریه پیش‌فرض اصلی این است که سبک مداخله راه حل محور چون بر مبنای راه حل بنashde است، بنابراین مزیت فراوانی را در مقایسه با سبک‌های مسئله محور دارد. درواقع از دید این نظریه، پردازش شناختی که مبتنی بر یک تفکر راه حل‌مدار باشد، هیچ تمرکزی بر روی مشکلات و علل آن‌ها نخواهد داشت، بنابراین، این پژوهش به بررسی اثربخشی سودمندی این نوع مداخله بر بهبود و ارتقاء تابآوری دانش آموزان دختر در مقطع متوسطه اول مدرسه ایران پرداخته است.

فرضیه‌های پژوهش

فرضیه اصلی:

مداخله مددکاری اجتماعی گروهی با رویکرد راه حل‌مدار بر ارتقاء تابآوری نوجوانان دختر مؤثر است.

فرضیه‌های فرعی:

مداخله مددکاری اجتماعی گروهی با رویکرد راه حل‌مدار بر ارتقاء استحکام شخصی نوجوانان دختر مؤثر است؛

مداخله مددکاری اجتماعی گروهی با رویکرد راه حل‌مدار بر ارتقاء پذیرش عواطف مثبت نوجوانان دختر مؤثر است؛

مداخله مددکاری اجتماعی گروهی با رویکرد راه حل‌مدار بر ارتقاء اعتماد به غراییز شخصی نوجوانان دختر مؤثر است؛

مداخله مددکاری اجتماعی گروهی با رویکرد راه حل‌مدار بر ارتقاء کترل و مهار نوجوانان دختر مؤثر است؛

مداخله مددکاری اجتماعی گروهی با رویکرد راه حل‌مدار بر ارتقاء میزان معنویت نوجوانان دختر مؤثر است.

1. Cavanagh & Grant

روش‌شناسی پژوهش

این پژوهش از نوع شبه آزمایشی به صورت پیش‌آزمون – پس‌آزمون و گروه کنترل و پیگیری در مدت زمانی یک ماه بعد از انجام مداخله بوده است. جامعه آماری شامل تمام دانش آموزان دختر در مقطع متوسطه اول مدرسه ایران (منطقه ۳) است که در سال تحصیلی ۱۳۹۷-۹۸ اشتغال به تحصیل داشتند که در مجموع ۳۰۰ نفر بودند. روش نمونه‌گیری در این پژوهش تصادفی بود؛ به صورتی که از میان کسانی که نمره تاب‌آوری‌شان پایین بود تعداد افراد نمونه به صورت تصادفی انتخاب شدند. تعداد پرسشنامه‌های توزیع شده بر طبق فرمول کوکران ۱۶۸ عدد بود، بنابراین بر اساس حجم نمونه ۳۰ نفر از کسانی که نمره مؤلفه تاب‌آوری آنها از میانگین سایر دانش آموزان کمتر بود و معیارهای ورود به پژوهش را داشتند را در بر می‌گرفت. معیارهای ورود به پژوهش عبارت بودند از: عدم وجود بیماری‌های جسمانی و روان‌شناختی شدید، تمایل به شرکت در تمام جلسات و کسب نمره پایین در پرسشنامه تاب‌آوری. منظور از نمره پایین، پایین‌ترین نمره نسبت به سایرین است اما مطابق با پرسشنامه نمره کمتر از ۵۰ به معنای تاب‌آوری پایین در نظر گرفته شد.

در این پژوهش جمع‌آوری اطلاعات برای مؤلفه تاب‌آوری از طریق پرسشنامه تاب‌آوری کانر-دیویدسون (۲۰۰۲) انجام شد. پنج خرده مقیاس‌های استحکام شخصی و شایستگی، غایر شخصی و تحمل عواطف منفی، معنویت، پذیرش مثبت تغییر و روابط ایمنی و کنترل برای این مقیاس، مورد تأیید و معترض می‌باشند. محمدی (۱۳۸۴) مقیاس تاب‌آوری را برای استفاده در ایران هنجاریابی کرده است. وی این مقیاس را بر روی تعداد ۲۴۸ نفر اجرا کرد که پایایی آن با سنجش همسانی درونی آلفای کرونباخ به دست آمد. در این بررسی پایایی پرسشنامه از طریق آلفای کرونباخ بررسی شد و ضریب آن ۹۱٪ به دست آمد (شاکری نیا و محمد پور، ۱۳۸۹: ۶۲).

شیوه اجرای بدین صورت بود که نمونه موردنبررسی به صورت تصادفی در گروه کنترل (۱۵ نفر) و گروه آزمایش (۱۵ نفر) قرار گرفتند. گروه آزمایش طی مدت هشت

هفته و به مدت زمان یک ساعت و نیم در هر هفته طبق پروتکل تحت آموزش قرار می‌گرفتند. در این مدت گروه کنترل هیچ‌گونه مداخله‌ای دریافت نکرد. پس از پایان جلسات آموزشی، پرسشنامه تابآوری کانر و دیویدسون (پس‌آزمون) توسط دو گروه آزمایش و گروه کنترل تکمیل گردید. نهایتاً، به فاصله یک ماه پس از آزمون، آزمون پیگیری از هر دو گروه به عمل آمد. برای تحلیل داده‌ها از آمار توصیفی و استنباطی (تحلیل کوواریانس) استفاده شد.

تعريف تابآوری

واژه تابآوری به معنای اعتماد فرد به توانمندی‌های خود برای غلبه بر تنیدگی، توانایی مقابله با موقعیت‌های سخت و سازگاری مثبت با آن، داشتن عزت نفس، ثبات هیجانی-عاطفی، برخورداری از حمایت‌های دیگران و توانایی خارج شدن از شرایط ناگوار یا تعديل آن‌هاست. فاکتور اصلی در تمام تعاریف، بهبودی و برگشت به تعادل اولیه است.

تعاریف خرده مقیاس‌های تابآوری:

استحکام شخصی و شایستگی^۱: زمانی که فرد برای رسیدن به اهداف تلاش می‌کند، سرسختی و مقاومت یک رکن اصلی در شرایط دشوار است که باعث می‌شود حتی هر شکست را فرصتی برای یادگیری در نظر بگیرد و هر چالش جدید را بالزری و تمرکز پیش ببرد.

اعتماد به غرایز شخصی، تحمل اثرات منفی و قوى استرس^۲: غریزه یا شهود، درک فوری فرد از چیزی است و نیازی به فکر کردن یا درخواست نظر از دیگری نیست. به این دلیل که فرد فقط به آن آگاه است؛ اعتماد به شهود اعتماد به خود است. گوش دادن به شهود به فرد کمک می‌کند از روابط و موقعیت‌های ناسالم دوری کند و یا می‌تواند

1. Personal Competence and Tenacity

2. Trust in one's instincts, Tolerance of negative affect, and Strengthening effects of stress

احساسات ناخوشایند را کنترل کند. از سوی دیگر این مقیاس به فرد کمک می‌کند، توانایی حل مسئله و کنار آمدن با شرایط دشوار زندگی را بیاموزد، بنابراین حس سلط فرد بر محیط نیز ارتقا می‌یابد.

پذیرش مثبت تغییر و روابط ایمن^۱: پذیرش تغییر به روشی مثبت به فرد کمک می‌کند انعطاف‌پذیر باشد. اهمیت پذیرش تغییر این است که افراد نگرش آشکاری به یادگیری کسب می‌کنند.

کنترل و مهار^۲: اعتقاد به اینکه فرد میزانی کنترل بر زندگی خود دارد برای سلامت روان مهم است. افراد بدون کنترل محیط خود در برابر احساس درمانگی، انفعال و افسردگی، آسیب‌پذیر هستند.

تأثیرات معنوی^۳: اعتقاد به اینکه گاهی اوقات سرنوشت یا خدا می‌تواند، کمک کند؛ یک باور معنوی است که نتایج و پیامدهای مثبتی را در تحقیقات بین‌المللی مشخص می‌کند. فعالیت‌های مذهبی و معنوی باعث تقویت شبکه‌های اجتماعی، ارتباط با خانواده و دوستان و رضایت از زندگی می‌شو (Stoll et al, 2012). مایرز^۴ در یک بررسی اساسی در رابطه بین دخالت‌های مذهبی و شکوفایی انسان، دریافت که افرادی که درگیر دین بودند، شادی و رضایت از زندگی بیشتری را تجربه می‌کنند، افسردگی کمتری را گزارش می‌کنند و بعد از بحران‌های زندگی سریع‌تر بهبود می‌یابند تا افراد غیرمذهبی.

تعريف رویکرد راه حل مدار

رویکرد کوتاه‌مدت مبنی بر راه حل یک رویکرد پست‌مدرن است که به‌ویژه در خانواده‌درمانی مورد استقبال قرار گرفته است و به فرد کمک می‌کند با توجه به توانایی‌ها

-
1. Positive Acceptance of Change and Secure Relationships
 2. Control
 3. Spiritual influences
 4. Myers

و قابلیت‌هایش به راه حل‌ها و استثنایات دست یابد. در این رویکرد هیچ‌چیز غیرقابل تغییری وجود ندارد و بر راه حل‌ها و قدرت زبان تأکید می‌گردد. در این رویکرد به افراد کمک می‌شود که تصورات ذهنی را به عنوان راه حل شکل داده و راه حل‌هایی که امکان دسترسی به اهدافشان را برای آن‌ها میسر می‌کنند، تکرار نمایند (Fitzgerald, 2010: 80). مرکز این رویکرد به مشکلات گذشته فرد نیست بلکه به خود مشکلات موجود نیز با کم توجهی می‌نگرد و تأکید اساسی را فقط بر راه حل‌های موجود می‌گذارد.

تعريف مفهومی و عملیاتی متغیرهای پژوهش

تعريف نظری

مؤلفه تابآوری به معنای توانایی مقاومت افراد به صورت کارآمد در برابر موقعیت‌های دشوار همراه با تهدید است. درواقع وجود ویژگی تابآوری در افراد، شرایطی فراهم می‌کند که به رغم وجود تمام تهدیدها و چالش‌ها، نهایتاً افراد به یک نتیجه مثبت دست می‌یابند. تابآوری به معنای سازگاری مطلوب و مناسب در برابر شرایط محیطی تحمل شده به فرد است و به معنای تجدیدقوای سلامت پس از تروما و آسیب‌ها می‌باشد (Agaibi & Wilson, 2005: 200).

تعريف عملیاتی

نمره‌ای که فرد در مقیاس تابآوری کانر و دیویدسون^۱ (۲۰۰۳) به دست می‌آورد، درواقع معیاری برای تعريف عملیاتی مؤلفه تابآوری می‌باشد. در طول مراحل مختلف پژوهش، رضایت آگاهانه افراد شرکت‌کننده برای مشارکت در این پژوهش جلب شد. پژوهشگر از اینکه مداخله آسیبی برای مشارکت‌کنندگان ندارد، اطمینان حاصل نمود و مراقبت‌های لازم در مورد آنان برای جلوگیری از بروز هرگونه خطر و صدمه ناشی از شرکت در پژوهش در نظر گرفته شد. مشارکت‌کنندگان

1. Connor,Davidson

اثربخشی مددکاری اجتماعی گروهی با رویکرد ... ۱۴۷

نیز، در هر مرحله از پژوهش می‌توانستند، آزادانه به همکاری خود با پژوهشگر خاتمه دهند. از سوی دیگر، تمام ملاحظات در ارتباط با محramانه بودن اطلاعات افراد صورت گرفت و نهایتاً اینکه برای مخفی ماندن هویت دانش آموzan، جلسات محramانه و فقط با اطلاع مشاور مدرسه صورت گرفت و از دانش آموzan خواسته شد تا محتوای جلسات و هویت افراد شرکت‌کننده را برای دیگر دانش آموzan بازگو نکنند. علاوه بر آن، نه در ارتباط با مسئول مدرسه و نه خود دانش آموzan مستقیماً برچسبی به دانش آموzan زده نشد و جلسه یک دوره ارتقاء مهارت سازگاری با شرایط سخت معرفی شد و نه جلساتی که به شرکت‌کننده در مداخله احساس ضعف بدهد. تمام این موارد به دلیل ملاحظات اخلاقی اعمال گردید.

خلاصه طرح مداخله راه حل محور گروهی

<p>آماده‌سازی افراد برای تشکیل جلسات مداخله، گرینش اعضاء، مصاحبه، ایجاد رابطه بدون پیش‌داوری و مشخص کردن اهداف جلسه آینده و شرح مقررات تشکیل جلسات.</p> <p>محتوای جلسه به شرح زیر است:</p> <p>معرفی اعضاء و مددکار اجتماعی به یکدیگر؛ ارائه تصویر کلی درباره جلسه آینده، تعیین زمان و محل مناسب، تعداد جلسات؛ بیان اهداف طرح پژوهشی.</p>	<p>جلسه اول</p>
<p>هدف این جلسه شناسایی مسائل و مشکلات اعضاء است.</p> <p>بنابراین از اعضا پیرامون انتظارات از جلسات درمان سؤال می‌شود. پرسش‌هایی از قبیل تصور کنید مشکلتان حل شده است؛ چه چیزهایی تغییر خواهد کرد؟ در حال حاضر چه چیزی را می‌خواهید، تغییر دهید؟ انجام تکلیف پرسش استثناء.</p> <p>محتوای جلسات پیرامون: تعیین اهداف اعضاء، مسائل اعضاء، نحوه مشارکت اعضاء و فرمول بندی اهداف.</p>	<p>جلسه دوم</p>
<p>هدف در این جلسه تمرکز بر توانمندی‌ها و قابلیت‌ها و انگیزه دانش آموzan است. با استفاده از انجام تکلیف پرسش معجزه‌گر آن‌ها را به توصیف اقدامات به شکلی عملیاتی تشویق می‌کنند و مسیر مداخله را از گفت‌و‌گوی مشکل‌دار به گفتگوی راه حل مدار انتقال می‌دهند.</p> <p>افراد را به ایجاد اهداف مؤثر سوق می‌دهند. از اعضا درخواست راه حل و دادن بازخورد به آن می‌کنند. سپس از احساسات هریک از اعضاء در پایان جلسه پرسش می‌شود.</p>	<p>جلسه سوم</p>

<p>محتوای این جلسه، مختصراً پیرامون مشکل، تمرکز بر توانمندی‌ها و قابلیت‌های آن‌ها، پیگیری تکالیف جلسه قبل و دادن تکلیف جلسه آینده: پرسش معجزه‌گر است.</p>	
<p>هدف این جلسه حذف الگوهای رفتاری مُخل است. ابتدا تکالیف جلسه قبل پیگیری شد و بازخورد مناسبی ارائه شد. با شناسایی الگوهای رفتاری تخریب‌کننده، ارائه پرسش معجزه‌آسا و سؤال استئنا الگوهای مخل رفتاری حذف شد. سپس برای اهداف مقیاس بنندی شده و مناسب با توانمندی اعضا و مطابق با نظرات اعضا برنامه‌ریزی شد.</p>	جلسه چهارم
<p>محتوای جلسه بدین صورت بود: تنظیم اهداف درجه‌بندی شده و عملیاتی توسط اعضا و مددکار اجتماعی. انتخاب راه حل مؤثر با کمک مددکار اجتماعی. تمام تلاش مددکار اجتماعی در این مدل القای این عقیده است که همه افراد می‌توانند برای مشکلات خود راه حل بیابند. مددکار اجتماعی این گونه آموزش می‌دهد: اگر راه حل موردنظر شما مؤثر است، بدفعات بیشتری آن را انجام بدهید. اگر اندکی مؤثر است، تصمیم بگیرید، بیشتر روی آن کارکنید. اگر به نظرتان هیچ راه حلی مؤثر نیست، معجزه‌هایی را تجسم کنید. تصمیم بگیرید با هر جلسه به عنوان آخرین جلسه برخورد کنید.</p>	
<p>هدف این جلسه عملیاتی کردن اهداف تعیین شده است. توضیح راه حل‌ها جهت پیدا کردن الگوی رفتاری مناسب، تائید و تقویت اجراهای موفق، رفع و رجوع نقش اجراهای ناموفق توسط گروه، اجرای قدم‌به‌قدم اهداف تعیین شده، ارائه تکلیف تجسم راه حل‌های جدید در طی فاصله زمانی تا جلسه آینده از جمله روش‌ها جهت عملیاتی کردن اهداف است.</p>	جلسه پنجم
<p>محتوای جلسه بر تأکید بر توانمندی‌ها و شایستگی‌های گروه، مشخص کردن تکلیف اجرای قدم‌به‌قدم اهداف تعیین شده و تأکید بر مشارکت اعضاء است.</p>	
<p>هدف این جلسه درجه‌بندی میزان دستیابی به اهداف تعیین شده است که از طریق تشویق به درجه‌بندی میزان دستیابی به اهداف تعیین شده با نمره‌ای بین صفرتا ده مشخص می‌شود. از آن‌ها در رابطه با اقدامات در راستای اهدافشان سؤال می‌شود.</p> <p>محتوای جلسه بر پیگیری تکالیف جلسه قبل، در نظر گرفتن توانمندی‌ها و کارآمدی‌های خود و باور به توانمندی‌های خود در مواجهه با مشکلات آینده، جمع‌بندی جلسه می‌باشد.</p>	جلسه ششم

اثربخشی مددکاری اجتماعی گروهی با رویکرد ... ۱۴۹

<p>هدف در این جلسه دست یافتن به روش روشی از تغییرات ایجادشده است؛ از طریق تصحیح اشکالات اعضا و بیان راهکار برای رفع اشکالات توسط مددکار اجتماعی، اطمینان یافتن از پیشرفت دانش آموزان از جمله روش‌ها برای دست یافتن به تغییرات است. در پایان این جلسه تکلیفی در مورد عملیاتی کردن تصمیمات داده می‌شود. ارائه تکلیف جلسه بعد هم پیرامون این سؤال بود که از اعضاء خواسته شد جلسه بعد درخصوص این سؤال بیندیشند که اگر بخواهند احساس خود را از تابآوری در برخورد با مسائل بر روی نمودار صفرتا د درجه‌بندی کنند خود را در کجای نمودار نسبت به جلسه اول می‌بینند؟ بنابراین محتوای کلی این جلسه بر آگاهی از توانمندی‌ها و مهارت‌های فردی برای ایجاد تغییرات است.</p>	جلسه هفتم
<p>جلسه آخر به جمع‌بندی مطالب جلسات قبل، مرور تکنیک‌های آموخته‌شده در گروه و چگونگی تعمیم دادن دستاوردهای گروه به دنیای بیرون از گروه اختصاص یافت. محتوای کلی جلسه آخر پیرامون پرسش از دانش آموزان در رابطه بالاحساس و نظراتشان راجع به اتمام مداخله، ارزیابی آن‌ها از جلسات جمع‌بندی است. سپس پس‌آزمون اجرا شد. از اعضاء درخواست می‌شود در فاصله یک ماه بعد از آخرین جلسه برای تکمیل مقیاس تابآوری در مرحله پیگیری در گروه حضور یابند و نهایتاً از تمام افراد تشکر و قدردانی جهت حضور در جلسات به عمل می‌آید.</p>	جلسه هشتم

یافته‌ها

در این بخش در ابتدا به بررسی میانگین و انحراف معیار نمرات تابآوری در مراحل پیش‌آزمون و پس‌آزمون در دو گروه کنترل و آزمایش پرداخته می‌شود. بر این اساس می‌توان گفت، در گروه کنترل، بیشترین فراوانی مربوط به گروه سنی ۱۴-۱۵ سال با ۴۶/۶ درصد و پایین‌ترین مربوط به گروه سنی ۱۶ سال به بالا با ۲۰ درصد است. در گروه آزمایش نیز این وضعیت وجود دارد؛ بالاترین میزان فراوانی در گروه سنی ۱۵-۱۴ سال با ۵۳/۳ درصد و کمترین فراوانی مربوط به گروه سنی ۱۶ سال به بالا با ۶/۶ درصد است.

میزان تابآوری

جدول ۱- میزان تابآوری افراد در مراحل آزمایش

انحراف معیار	میانگین	حداکثر	حداقل	گروه	مرحله
۱۱/۴۱	۳۵/۴۰	۵۰	۱۹	کنترل	پیش آزمون
۹/۳	۳۴/۲۸	۵۲	۲۱	آزمایش	
۱۲/۵۰	۳۶/۱۱	۵۴	۲۰	کنترل	پس آزمون
۸/۱۳	۶۱/۶۲	۸۱	۵۴	آزمایش	
۱۱/۸۵	۳۹/۱۵	۵۵	۱۹	کنترل	پیگیری
۶/۹۴	۶۰/۹۳	۷۹	۵۶	آزمایش	

در جدول شماره ۱ اطلاعات توصیفی حاصل از تغییرات متغیر وابسته پژوهش (تابآوری) در سه مرحله پیش آزمون، پس آزمون و پیگیری به تفکیک گروه نشان داده شده است. با توجه به تغییر میانگین نمره کل تابآوری در افراد گروه کنترل (۳۵/۴۰، ۳۶/۱۱ و ۳۹/۱۵) و مقایسه آن با تغییرات میانگین کل تابآوری گروه آزمایش (۳۴/۲۸، ۶۱/۶۲ و ۶۰/۹۳) در گروه آزمایش میانگین نمرات تابآوری به طور معنادار افزایش داشته که به نظر می‌رسد، به دلیل اثرات دوره مداخله‌ای می‌باشد. برای بررسی دقیق‌تر این نتیجه، در بخش آمار استنباطی آزمون‌های متناسب مورداستفاده قرار گرفت که نتایج آن در ادامه قید شده است.

یافته‌های تحلیلی داده‌ها

آزمون فرضیه‌های پژوهش:

بررسی فرضیه: مداخله مددکاری اجتماعی گروهی راه حل مدار بر ارتقاء ابعاد تاب آوری نوجوانان دختر مؤثر است.

به منظور بررسی این فرضیه بایستی از آزمون کوواریانس استفاده نمود که این آزمون مستلزم چند پیش‌فرض است که هر کدام از شروط به ترتیب بررسی شده‌اند.
 (الف) توزیع داده‌ها بایستی نرمال باشد. این پیش‌فرض از طریق آزمون کلموگراف- اسمیرنوف صورت گرفته است.

جدول ۲- آزمون نرمال بودن توزیع داده‌ها

پیگیری	پس آزمون	پیش آزمون	
۳۰	۳۰	۳۰	تعداد نمونه
۵۰,۴۴	۵۱,۱۷	۳۶,۰	پارامترهای نرمال بودن
۱۶,۰۹	۱۶,۳۹	۱۱,۰۳	
۰,۵۶	۰,۶۹	۰,۶۳	مقدار Z کلموگراف اسمیرنوف
۰,۸۳	۰,۶۲	۰,۷۷	سطح معناداری

با توجه به اینکه سطح معناداری آزمون کلموگراف اسمیرنوف در هر سه مرحله بیشتر از ۰,۰۵ است می‌توان نتیجه گرفت که توزیع داده‌ها به شکل نرمالی توزیع شده است.

ب) همگنی واریانس متغیرها در مرحله پیگیری:

طبق این پیش‌شرط بایستی واریانس گروه کنترل و آزمایش برابر باشد. به منظور آزمون این پیش‌فرض از آزمون لون استفاده گردید.

جدول ۳- آزمون لون برای تساوی واریانس‌ها در مرحله پس‌آزمون

مقدار F	درجه آزادی ۱	درجه آزادی ۲	سطح معناداری
۰,۳۲۰	۱	۲۱	۰,۵۶۲

از آنجاکه مقدار F برابر با ۰,۳۲۰ و سطح معناداری آن برابر ۰,۵۶۲ است می‌توان گفت که واریانس تاب‌آوری در گروه کنترل و آزمایش برابر است؛ بنابراین این شرط نیز برقرار است.

از آنجاکه این پژوهش دارای آزمون پیگیری است، به بررسی اثر مداخله در دوره پیگیری نیز می‌پردازیم.

همگنی واریانس‌ها:

طبق این پیش‌شرط بایستی واریانس گروه کنترل و آزمایش برابر باشد. به‌منظور آزمون این پیش‌فرض از آزمون لون استفاده شد.

جدول ۴- آزمون لون برای تساوی واریانس‌ها در مرحله پیگیری

مقدار F	درجه آزادی ۱	درجه آزادی ۲	سطح معناداری
۰,۶۹۸	۱	۲۲	۰,۴۱۲

از آنجاکه مقدار F برابر با ۰,۶۹۸ و سطح معناداری آن برابر ۰,۴۱۲ است می‌توان چنین گفت که واریانس تاب‌آوری در گروه کنترل و آزمایش برابر است؛ بنابراین این شرط نیز برقرار است.

۱۵۳ اثربخشی مددکاری اجتماعی گروهی با رویکرد ...

جدول ۵- نتایج آزمون تحلیل کوواریانس مربوط به اثربخشی مداخله مددکاری اجتماعی راه حل محور بر بیبود ابعاد تابآوری نوجوانان دختر در مرحله پس آزمون

مُؤلفه	متغیر	میانگین مجلدات	F	سطح معناداری
استحکام شخصی	پیش آزمون گروه	۳۱۱/۶۱ ۶۰۴۱/۱۴	۳۴/۱۸ ۲۶/۱۳	۰/۰۲۷ ۰/۰۱۶
	پیش آزمون گروه	۱۳/۴۴۱ ۱۹۴/۳۲۱	۲/۹۱۳ ۲۷/۰۶۱	۰/۰۸۸ ۰/۰۰۰۱
اعتقاد به غرایز شخصی	پیش آزمون گروه	۵۱/۴۹۶ ۱۹۰۹۲۴/۰۴	۶/۶۲ ۴۵/۰۴	۰/۰۱۴ ۰/۰۰۰۱
	پیش آزمون گروه	۵۴/۱۱۹ ۱۷۸/۲۷۵	۸/۸۶ ۲۵/۸۴۱	۰/۰۰۰۶ ۰/۰۰۰۱
افزایش مهار و کنترل عواطف منفی	پیش آزمون گروه	۱۰۴/۳۶۱ ۴۴۱/۷۶۲	۱۱/۹۴۱ ۴۹/۴۵۳	۰/۰۰۱۳ ۰/۰۰۰۱
	پیش آزمون گروه			

در جدول شماره ۵ به بررسی مقایسه میانگین ابعاد تابآوری در میان دو گروه کنترل و آزمایش پرداخته شده است. با مراجعه به داده‌های این جدول ملاحظه می‌شود که میزان استحکام شخصی، ارتقاء و پذیرش عواطف مثبت، اعتماد به غرایز شخصی، ارتقاء کنترل و مهار نوجوانان و معنویت نوجوانان گروه آزمایش در مرحله پس آزمون افزایش قابل توجهی داشته است. در این جدول بهمنظور کنترل اثر پیش آزمون از آزمون تحلیل کوواریانس بهره گرفته شده است. با مراجعه به سطح معناداری در ردیف پیش آزمون مشاهده می‌شود که این مقادیر در مرحله پس آزمون کمتر از ۰/۰۱ است که نشان‌دهنده معنادار بودن اثر دوره مداخله مددکاری اجتماعی گروهی راه حل مدار است؛ بنابراین می‌توان تغییرات میزان ابعاد تابآوری گروه آزمایش در مرحله پس آزمون را ناشی از مداخله مددکاری اجتماعی گروهی با رویکرد راه حل مدار دانست.

جدول ۶- نتایج تحلیل کوواریانس مربوط به اثربخشی مداخله مددکاری اجتماعی راه حل محور بر بهبود ابعاد تابآوری نوجوانان دختر در مرحله پیگیری

مُؤلفه	متغیر	میانگین مجدولات	F	سطح معناداری
استحکام شخصی	پیشآزمون	۲۳۵/۹۳۶	۲۹/۲۲۳	۰/۰۰۱
	گروه	۲۴۹/۷۸۵	۳۱/۱۱	۰/۰۰۰۱
اعتقاد به غرایز شخصی	پیشآزمون	۹/۵۵۶	۲/۹۱۳	۰/۰۰۷
	گروه	۲۴۶/۷۷۹	۳۸/۶۴۷	۰/۰۰۰۱
پذیرش عواطف	پیشآزمون	۱۴/۴۲۷	۲/۸۳	۰/۰۰۳
	گروه	۲۹۸/۰۹۷	۲۹/۴۳۴	۰/۰۰۰۱
افزایش مهار و کنترل عواطف منفی	پیشآزمون	۴۶/۳۷۲	۱۱/۴۴۰	۰/۰۰۲
	گروه	۱۴۹/۵۵۶	۳۷/۲۱۷	۰/۰۰۰۳
معنویت	پیشآزمون	۱۰۲/۱۷۰	۱۰/۹۴۴	۰/۰۰۲
	گروه	۴۴۱/۷۶۲	۴۹/۴۵۳	۰/۰۰۰۱

در جدول شماره ۶ به بررسی مقایسه میانگین ابعاد تابآوری در میان دو گروه کنترل و آزمایش با توجه به نتایج آزمون تحلیل کوواریانس مربوط به اثربخشی مداخله مددکاری اجتماعی گروهی با رویکرد راه حل محور بر بهبود ابعاد تابآوری نوجوانان دختر در مرحله پیگیری پرداخته شده است. با مراجعه به داده‌های این جداول ملاحظه می‌شود که میزان استحکام شخصی، ارتقاء پذیرش عواطف مثبت، اعتماد به غرایز شخصی، ارتقاء کنترل و مهار نوجوانان و معنویت نوجوانان گروه آزمایش در مرحله پیگیری افزایش قابل توجهی داشته است. در این جداول بهمنظور کنترل اثر پیشآزمون از آزمون تحلیل کوواریانس بهره گرفته شده است. با مراجعه به سطح معناداری در ردیف پیشآزمون مشاهده می‌شود که این مقادیر در مرحله پیگیری کمتر از ۰/۰۱ است که نشان‌دهنده معنادار بودن اثر مداخله مددکاری اجتماعی گروهی با رویکرد راه حل مدار

اثربخشی مددکاری اجتماعی گروهی با رویکرد ... ۱۵۵

است؛ بنابراین می‌توان تغییرات میزان ابعاد تابآوری گروه آزمایش در مرحله پیگیری را ناشی از مداخله مددکاری اجتماعی گروهی با رویکرد راه حل مدار دانست. در ادامه به بررسی نتایج حاصل از بررسی فرضیه اصلی پژوهش پرداخته شده است.

جدول ۷- نتایج آزمون کوواریانس در بررسی اثر مداخله در مرحله پیشآزمون - پسآزمون و پیش آزمون-پیگیری بر مؤلفه کلی تابآوری

منابع تغییرات	مجموع مجذورات	درجه آزادی	میانگین مجذورات	F	سطح معناداری
تفاوت مرحله پیشآزمون و پسآزمون					
پیشآزمون	۱۹۵۵/۴۵	۱	۱۹۵۵/۴۵	۳۳/۲۷	۰/۰۰
گروه	۴۹۹۸/۱۷	۱	۴۹۹۸/۱۷	۱۰۸/۱۷	۰/۰۰۰۱
خطا	۷۲۱/۰۱	۲۷	۵۸/۱۳	-	-
تفاوت مرحله پیشآزمون و پیگیری					
پیشآزمون	۱۸۲۱/۱۹	۱	۱۸۲۱/۱۹	۳۰/۱۲	۰/۰۰
گروه	۵۱۱۱/۶۰	۱	۵۱۱۱/۶۰	۹۸/۰۳	۰/۰۰۰
خطا		۲۷	۵۵/۱۸	-	-

در جدول ۷ به مقایسه میانگین مقیاس کلی تابآوری گروه کنترل و گروه آزمایش پرداخته شده است. یافته‌های جدول حاکی از آن می‌باشد که مؤلفه تابآوری در گروه آزمایش در مرحله پسآزمون و مرحله پیگیری، افزایش قابل ملاحظه‌ای داشته است. به منظور کنترل اثر پیشآزمون از آزمون تحلیل کوواریانس استفاده شد. با مراجعه به مقادیر سطح معناداری در ردیف پیشآزمون و گروه مشاهده می‌شود که این مقادیر در مرحله پسآزمون و مرحله پیگیری کمتر از ۰,۰۱ درصد هستند که نشان‌دهنده معنادار بودن اثر دوره مداخله در گروه آزمایش است. پس با اطمینان ۹۹٪ می‌توان تغییرات میزان مؤلفه تابآوری در گروه آزمایش در مرحله پسآزمون و مرحله پیگیری را ناشی

از مداخله‌ای دانست؛ بنابراین مداخله توانسته است، بر میزان مؤلفه تابآوری در نوجوانان تأثیر معنادار داشته باشد و میانگین آن را به طور معناداری افزایش دهد. افزایش این متغیر در دوره پیگیری نیز نسبت به دوره پیش‌آزمون همچنان در سطح بالای قرار دارد؛ بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که اثر مداخله در درازمدت نیز تداوم خواهد داشت و موجب تابآوری بیشتری در نوجوانان خواهد بود. این جدول نشان می‌دهد که مقدار F عضویت گروهی معنادار است، به عبارتی دیگر پس از حذف اثر پیش‌آزمون تابآوری بین تابآوری نوجوانان گروه آزمایش و گروه کنترل، تفاوت قابل ملاحظه‌ای وجود خواهد داشت ($p < 0.01$).

بحث و نتیجه‌گیری

پژوهش حاضر باهدف بررسی اثربخشی مداخله مددکاری اجتماعی گروهی با رویکرد راه حل‌مدار بر ارتقای تابآوری نوجوانان دخترمدرسه ایران صورت گرفت. با مراجعه به مقادیر سطح معناداری با اطمینان ۹۹٪ می‌توان تغییرات میزان تابآوری گروه آزمایش در مرحله پس‌آزمون و پیگیری را ناشی از این مداخله دانست؛ بنابراین مداخله مددکاری اجتماعی گروهی با رویکرد راه حل‌مدار توانسته است، بر میزان تابآوری نوجوانان تأثیر معنادار داشته باشد و میانگین آن را به طور معناداری افزایش دهد. افزایش این متغیر در دوره پیگیری نیز نسبت به دوره پیش‌آزمون همچنان در سطح بالای باقی‌مانده است. بنابراین اثر مداخله در درازمدت نیز تداوم خواهد داشت و موجب تابآوری بیشتری در نوجوانان می‌شود.

همچنین نتایج تحلیل یافته‌ها میین آن است که افراد گروه آزمایش به نسبت گروه کنترل و در مقایسه با مرحله پیش‌آزمون در میزان ابعاد متغیر تابآوری که شامل شایستگی، استحکام شخصی، میزان اعتماد به غرایز شخصی و پذیرش عواطف مثبت است، نمرات بهتری کسب کرده‌اند. علاوه بر آن، نتایج این بررسی نشان داد، تغییرات

میانگین شاخص معنویت گروه آزمایش در مرحله پس آزمون و پیگیری نسبت به مرحله پیش آزمون به صورت معناداری افزایش یافته است. بر این اساس، شواهد این مطالعه از مؤثر بودن مداخله مددکاری اجتماعی گروهی با رویکرد راه حل مدار به عنوان یکی از مداخلات مهم و کارآمد، بر ارتقاء مؤلفه تاب آوری به عنوان یک شاخص کلی و تمام بعد آن است. همچنین، فرضیه های فرعی پژوهش با ضریب اطمینان بالایی مورد تائید قرار گرفته اند. در ادامه یافته های این پژوهش از دو بعد مورد تحلیل قرار خواهند گرفت:

از دیدگاه مقایسه با نتایج مطالعات پیشین، یافته های پژوهش حاضر در خصوص اثربخشی مداخله مددکاری اجتماعی گروهی با رویکرد راه حل مدار بر بهبود تاب آوری نوجوانان با یافته های لطفی و معتمدی (۱۳۹۵) در یک راستا است. نتایج پژوهش آنها نشان داد که مداخله مددکاری اجتماعی گروهی با رویکرد راه حل مدار موجب افزایش مؤلفه تاب آوری در گروه آزمایش به نسبت گروه گواه می شود و نوجوانانی که از این مداخله بهره مند شده بودند، پیشرفت معناداری در تاب آوری روان شناختی شان داشتند و این پیشرفت پس از یک ماه همچنان به قوت خود باقی ماند. از سوی دیگر، نتایج این پژوهش با یافته های جوینتا پاربا و همکاران (۲۰۱۸) از نظر اثربخشی درمان گروهی مبتنی بر راه حل کوتاه مدت بر میزان افسردگی و تاب آوری بین زنان مهاجر کارگر اندونزیایی در مالزی هم سویی دارد. نتایج پژوهش آنها کاهش میزان افسردگی و افزایش سطح تاب آوری در زنان اندونزیایی بود. علاوه بر آن، نتایج این پژوهش در خصوص اثربخشی مداخله مددکاری اجتماعی با رویکرد راه حل مدار بر بهبود تاب آوری و مؤلفه های آن با یافته های هندار و همکارانش (۲۰۱۹) هم سویی دارد. آنها در طی پژوهش خود به مؤثر بودن درمان راه حل مدار کوتاه مدت در افزایش تاب آوری علمی و خودکارآمدی و ارتقاء تحصیلی در گروه آزمایش رسیدند.

بنابراین می توان گفت که این مداخله یک رویکرد مداخله ای مؤثر در رابطه با زمینه های روان شناختی مختلف در نوجوانان است و به طور خاص این درمان برای

نوجوانان در معرض بحران‌های تحولی در رشد نوجوانی و همچنین نوجوانان دارای مشکلات رفتاری، بسیار کارایی دارد و دارای اثربخشی بالایی است. علاوه بر بُعد تحلیلی-مقایسه‌ای مذکور و همسانی نتایج به دست آمده با مطالعات پیشین، مشارکت علمی این پژوهش با توجه به یافته‌های ذیل در این حوزه برجسته‌تر می‌شود. در مراحل انجام مداخله و با در نظر گرفتن جامعه هدف مطالعات پیشین (نوجوانان پسر) می‌توان گفته:

گرچه تفاوت جنسیتی قابل توجهی در تابآوری وجود ندارد و نوجوانانی که در این مطالعه قرار گرفته‌اند، ممکن است از گروه سنی پایینی انتخاب شده باشند تا برخی تفاوت‌های جنسیتی را در نمره تابآوری نشان دهند، به نظر می‌رسد که ازنظر میزان اعتقاد به معنویت به عنوان یکی از مؤلفه‌های تابآوری و میزان استرس و گرایش به رفتارهای پر خطر از جمله مصرف مواد، بین دختران و پسران تفاوت وجود داشته باشد. دانش آموzan دختر و پسری که در هنگام بروز مشکل به باورهای معنوی روی می‌آورند گرایش کمتری به رفتارهای پر خطر مثل استعمال مواد مخدر دارند. با این حال، تعامل بین استرس و باورهای معنوی را نمی‌توان به جنس خاصی اختصاص داد اما از آنجاکه استرس می‌تواند تعامل به مصرف مواد را افزایش دهد، باورهای معنوی ممکن است یک سازوکار مقابله‌ای مناسب برای کمک به دانش آموzan دیبرستانی برای سازگاری با شرایط استرس زا باشند.

هنگام مواجهه با استرس، دختران بیشتر از پسران نیازمند حمایت می‌شوند؛ به همین ترتیب، به احتمال زیاد به جهت اینکه دختران تعامل بیشتری به مشورت و درخواست کمک از دوستان خود دارند؛ بهتر می‌توانند با حوادث استرس زای روزانه کنار بیایند. از آنجاکه سن نوجوانی دوره‌ای از رشد و تحول سریع و گذران در ابعاد مختلف است و با تکالیف رشدی زیادی مختص به این سن همراه است، اگر این دوره از رشد و تحول نوجوان به صورت سالم سپری شود، فرد در شکل‌دهی روابط نزدیک با بزرگسالان و دیگران توانمند خواهد بود و نوجوان می‌تواند، به منابع شناختی و

روان‌شناختی لازم برای رویارویی با شرایط استرس‌زای زندگی دست یابد. دوره نوجوانی به دلیل وجود برخی بحران‌ها، چالش‌ها و مشکلات، از قبیل مشکلات خانوادگی و اجتماعی، بیماری والدین، کودک‌آزاری، طلاق و جدایی والدین، برای برخی از آن‌ها دوره طاقت‌فرسایی است و به دلیل نبود متغیرهای محافظتی همچون تاب‌آوری برای مواجهه با بحران‌های رشدی، افراد در این دوره بیشتر در معرض آسیب قرار می‌گیرند.

رویکرد راه حل محور به مراجع کمک می‌کند تا به شناخت درستی از خطرات و موانع و بحران‌های زندگی خود دست پیدا کند و بینش بسیار مناسبی از توانمندی‌ها و منابع حمایتی به مراجع ارائه می‌دهد. درواقع مداخله مددکاری اجتماعی گروهی راه حل‌مدار مبتنی بر یک فعالیت مشترک بین درمانگر و مراجع است تا به جای تمرکز بر خود بحران‌ها، برای یافتن و تمرکز بر راه حل‌های مواجهه با مشکلات و بحران‌ها، به بینش پایه‌ای دست پیدا کند. اسکالار^۱ رویکرد راه حل‌مدار را به عنوان رویکردی معرفی می‌کند که بر موفقیت‌ها، خود کارآمدی‌ها و توانمندی‌های مراجع تأکید می‌کند و خود را به عنوان کارشناسان زندگی خود در نظر می‌گیرد و معتقد‌نند که اکثر مشکلات و بحران‌ها راه حل‌هایی دارند که قابلیت شناسایی و کشف آن‌ها وجود دارد.

درواقع رویکرد راه حل‌مدار به نوجوانان کمک می‌کند تا برای تصمیم‌گیری مناسب، به دانش و مهارت‌های لازم جهت توانمندی و کارآمدی دسترسی داشته باشند. این رویکرد تمرکز خود را معطوف بر این دارد که مراجعان چگونه تغییر می‌یابند نه اینکه چگونه به این حالت درآمده‌اند؛ بنابراین از زبان تغییر استفاده می‌کنند. این رویکرد از آن‌جهت بسیار مؤثر است که تمرکزش معطوف به آینده نوجوانان است، تأکید بر آگاهی نوجوانان از توانمندی‌های شخصی‌شان دارد و نهایتاً به ایجاد این باور در نوجوانان که توانایی‌های لازم برای مقابله با مسائل و مشکلات را دارند، مبادرت می‌ورزد (Hampson & Kim, 2007: 27).

از طرف دیگر از آنجاکه بعد دوم مقیاس تابآوری به عوامل محافظتی اختصاص دارد و عواملی همچون توانایی‌های حل مسئله، احساس خودکارآمدی، تطابق‌پذیری، جهت‌گیری مبتنی بر هدف، امید و خوشبینی به عنوان اجزای تابآوری معرفی شده‌اند و به شکل محافظتی در برابر استرس‌ها و بحران‌ها عمل می‌کنند. بنابراین با توجه به فلسفه حاکم بر این مداخله به نظر می‌رسد که مداخله راه حل‌مدار با ویژگی‌های کارآمد خود توانسته است، در افزایش این مؤلفه‌ها و به طور کلی تابآوری نوجوانان مؤثر باشد. به این دلیل که درمانگران از نقاط قوت مراجعان و منابع آن‌ها، کلمات و عقاید آن‌ها استفاده می‌کنند (Baninik, 2007: 130). در این رویکرد مراجعان با توجه به ایده‌ای که از شکل زندگی خویش در آینده متصور هستند، در ایجاد تغییرات لازم در زندگی خویش مهم‌ترین نقش را دارند (Lee et al, 2002: 36). پس این ویژگی‌ها می‌توانند، به مراجعان کمک کنند تا روش‌های سازگارانه‌تری را از طریق افزایش توانایی حل مسئله و با افزایش خودانگیختگی و صلاحیت‌ها و شایستگی‌های خود تحقق بخسند.

بر اساس نتایج حاصله می‌توان چنین نتیجه گرفت که، افراد گروه آزمایش، توانمندی بیشتری در برابر مشکلات دارند، با حس خودانگیختگی و تکیه‌بر نقاط قوت خود در برابر مشکلات بر راه حل‌های موجود تکیه می‌کنند و به شکلی مثبت می‌توانند با این بحران‌ها انطباق یابند و با خوشبینی به حل مسائل بپردازنند. از سوی دیگر، با توجه به رویکرد تحولی که به رشد وجود دارد و ویژگی‌های خاص تحولی سن نوجوانی، مداخله مددکاری اجتماعی گروهی راه حل‌مدار توانسته با فلسفه خاصی که بر آن مبتنی است و تکنیک‌هایی که به واسطه آن مداخله انجام می‌شود، در ارتقاء تابآوری و ابعاد آن کارآمد باشد.

بر این اساس، در کار با نوجوانان دختر دوره متوسطه به مدیران دبیرستان‌ها و مشاوران توصیه می‌شود که، به نقش پراهمیت تابآوری و مؤلفه‌های آن به عنوان متغیری محافظتی توجه لازم را داشته باشند. همچنین پیشنهاد می‌گردد، آموزش تابآوری در سایر مناطق کشور و همچنین بر روی دانش آموزان پسر اجرا گردد.

از آنجاکه تابآوری یک ویژگی اکتسابی است و وجود آن در افراد می‌تواند نقش مثبت و مهمی ایفا کند و همچنین آموزش تابآوری به دانش آموزان کمک زیادی به کاهش استرس آن‌ها می‌کند؛ بنابراین مشاوران و مددکاران اجتماعی مدارس می‌توانند از این شیوه در مدارس استفاده کنند و با دانش و تجربه خود نیز بر تأثیر آن بیفزایند. این پژوهش مانند تمام پژوهش‌ها دارای برخی محدودیت‌ها می‌باشد، از جمله اینکه این مداخله صرفاً بر روی جامعه آماری متشكل از نوجوانان دختر انجام شده و پسران دانش آموز در این پژوهش حضور نداشتند. به دلیل وجود مشکلات مربوط به زمان و تعطیلی مدارس، امکان جلسه پیگیری طولانی‌تر از یک ماه میسر نبود.

منابع

- خشوعی، مهدیه سادات. (۱۳۸۸)، «انعطاف‌پذیری از دیدگاه روان‌شناسی تحولی»، پژوهشنامه تربیتی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بجنورد، شماره ۱۹: ۶۰-۹۲.
- شفیع‌زاده، رقیه. (۱۳۹۱)، «رابطه تابآوری با پنج عامل بزرگ شخصیت»، نشریه دانش و پژوهش در روان‌شناسی کاربردی، شماره ۳: ۴۹.
- شاکری نیا، ایرج و محمدپور، مهری. (۱۳۸۹)، «بررسی رابطه استرس شغلی و تابآوری با فرسودگی شغلی پرستاران زن بیمارستان‌های دولتی شهر رشت»، فصلنامه علمی پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه، سال چهاردهم، شماره ۲: ۱۶۹-۱۶۵.
- قادری بگه جان، کاوه؛ متولی، محمد مسعود؛ اسمیری پرده زرد، یوسف و لطفی، شورش. (۱۳۹۴)، «اثربخشی درمان راه حل مدار کوتاه‌مدت بر پیشگیری از عود اعتیاد»، فصلنامه پژوهشنامه مددکاری اجتماعی، شماره ۳: ۸۶-۸۱.
- قادری بگه جان، کاوه. (۱۳۹۵)، بررسی اثربخشی رفتاردرمانی دیالکتیکی بر بهبود تابآوری معلولین جسمی حرکتی، پایان‌نامه کارشناسی ارشد رشته روان‌شناسی بالینی، دانشگاه علامه طباطبائی تهران، دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی.
- معتمدی، عبدالله و لطفی، علی. (۱۳۹۴)، «بررسی اثربخشی درمان راه حل مدار کوتاه‌مدت بر افزایش تابآوری نوجوانان پسر در معرض خطر دریکی از شهرک‌های نظامی»، فصلنامه روان‌شناسی نظامی، دوره ۷، شماره ۲۵: ۴۲-۳۹.
- معتمدی، هادی. (۱۳۹۲)، اثربخشی رفتاردرمانی دیالکتیکی بر افزایش تابآوری و پیشگیری از بازگشت در افراد وابسته به مواد، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه علامه طباطبائی.
- مقامی، رؤیا. (۱۳۹۶)، بررسی اثربخشی مداخله مددکاری اجتماعی راه حل مدار بر بهبود تابآوری زنان سرپرست خانوار، پایان‌نامه کارشناسی ارشد رشته مددکاری اجتماعی، دانشگاه علامه طباطبائی.
- محمدی، مسعود. (۱۳۸۴)، بررسی عوامل مؤثر بر تابآوری در افراد در معرض خطر سوء‌صرف مواد، رساله دکتری، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی تهران.
- میر‌هاشمی، مالک و نجفی، فاطمه. (۱۳۹۳)، «اثربخشی درمان راه حل مدار بر تابآوری و احساس انسجام بیماران مولتیپل اسکلروزیس»، مجله علوم پزشکی دانشگاه آزاد اسلامی، دوره ۲۴، شماره ۳: ۱۷۵-۱۸۱.

- Agaibi, Christine E, and John P. Wilson. (2005). "Trauma, PTSD, and resilience: A review of the literature." *Trauma, Violence, & Abuse*, 6(3), 195-216.
- Bannink, F. P. (2007). "Solution-Focused Brief Therapy." *Journal of contemporary psychotherapy*, 37(2), 87-94.
- Bandura, Albert. (1982). "Self-efficacy mechanism in human agency." *American Psychologist*, 37, 122-147.
- Chwastiak, Lydia A, and Dawn Ehde. (2007). "Psychiatric issues in multiple sclerosis." *Psychiatric Clinics of North America*, 30, 803-817.
- Connor, Kathryn M, and Jonathan R.T. Davidson. (2003). "Development of a new resilience scale: The Connor-Davidson resilience scale (CD-RISC)." *Depression and Anxiety*, 18, 76-82.
- De Shazer, Steve, and Yvonne, Dolan. (2006). *More than miracles: The state of the art of solution focused therapy*. New York: Haworth Press.
- Eriksson, Monica. (2017). "The sense of coherence in the salutogenic model of health." *The handbook of salutogenesis*, Springer, Cham, 91-96.
- Farber, Eugene W, Jennifer, A.J.Schwartz, Paul, E.Schaper, DeElla, J.Moonen, and J. Stephen McDaniel. (2000). "Resilience factors associated with adaptation to HIV disease." *Psychosomatics*, 41, 140-146.
- Fergus, Stevenson, and Marc A. Zimmerman. (2005). "Adolescent resilience: A framework for understanding healthy." *Annu. Rev. Public Health*, 26, 399-419.
- Fischhoff, Baruch, Elena O Nightingale. (2001). "Adolescent Risk and Vulnerability: concepts and measurement." *National Criminal Justice Reference Service*, 109-144.
- Fitzgerald, Pamela E, and Ivan Leudar. (2010). "In active listening in person-centered solution focused psychotherapy." *Journal of pragmatics*, 32 (12): 1346-50.
- Gingerich, WJ., and LT, Peterson. (2013). "Effectiveness of solution-focused brief therapy: A systematic qualitative review of controlled outcome studies." *Journal of Research on Social Work Practice*, 23(3), 266-283.
- Grant, Anthony M, Michael J. Cavanagh, Sabina Kleitman, Gordon Spence, Michaela Lakota, and Nickolas YuGrant, A. M. (2012). "Development and validation of the solution-focused inventory." *The Journal of Positive Psychology*, 7(4), 334-348.

- Garmezy, Norman. (1991). "Resiliency and vulnerability to adverse developmental outcomes associated with poverty." *American behavioral scientist*, 34(4), 416-430.
- Hendar, Kus, Awalya Awalya, and Sunawan Sunawan. (2019). "Solution-Focused Brief Therapy Group Counseling to Increase Academic Resilience and Self-Efficacy." *Journal Bimbingan Counseling*, 8(3), 1-7.
- Jackson, Paul Z., and Mark McKergow. (2007). *Solutions focus*. London: Nicholas Brealey Publishing.
- Kim, Johnny S, and Cynthia Franklin. (2009). "Solution-focused brief therapy in schools: A review of the outcome literature." *Children and Youth Services Review*, 31(4), 464-470.
- Kim-Cohen, Julia. (2007). "Resilience and developmental psychopathology." *Child and adolescent psychiatric clinics of North America*, 16(2), 271-283.
- Kumpfer, Karol L. (1999). "Factors and processes contributing to resilience: The resilience framework." *American Psychological Association*, 179-224.
- Lee, Mo Yee, Adriana Uken, and John Sebold. (2007). "Role of self-determined goals in predicting recidivism in domestic violence offenders." *Research on Social Work Practice*, 17(1), 30-41.
- Luthar, Suniya S., Dante Cicchetti, and Bronwyn Becker. (2000). "The construct of resilience: A critical evaluation and guidelines for future work." *Child development*, 71(3), 543-562.
- Masten, Ann S., and L. Powell. (2003). *A Resilience Framework for Research, Policy, Resilience and vulnerability*: Adaptation in the context of childhood adversities.
- McKergow, Mark, and Anton Stellamans. (2011). "Restoring the client's choice of action." *InterAction*, 3(1), 98.
- Myers, David G., M. Eid, and R. Larsen. (2008). *Religion and human flourishing*. The science of subjective well-being, 323-343.
- Patterson, Joän M. (2002). "Understanding family resilience." *Journal of clinical psychology*, 58(3), 233-246.
- Pichot, Teri, and Yvonne M. Dolan. (2014). *Solution-focused brief therapy: Its effective use in agency settings*. Routledge.
- Pinquart, Martin. (2009). "Moderating effects of dispositional resilience on associations between hassles and psychological distress." *Journal of applied Developmental psychology*, 30(1), 53-60.
- Purba, Ellys Juwita. (2018). *The Effective of Solution Focused Brief Group Therapy (SFBGT) On Depression and Resilience Among Indonesian*

Women Migrant Workers In Malaysia Doctoral dissertation, University Sains Malaysia.

- Reddy, Pashapu Dharma, Ammapattian Thirumoorthy, Poreddi Vijayalakshmi, and Mohammed Ameer Hamza. "Effectiveness of solution-focused brief therapy for an adolescent girl with moderate depression." *Indian journal of psychological medicine*, 37(1), 87.
- Teicher, Martin H., Jacqueline A. Samson, Carl M. Anderson, and Kyoko Ohashi K. (2016). "The effects of childhood maltreatment on brain structure, function and connectivity." *Nature Reviews Neuroscience*, 17(10), 652.
- Smith, Christian, and Melina Lundquist Denton. (2009). *Soul searching: The religious and spiritual lives of American teenagers*. Oxford University Press.
- Stoll, Laura, Juliet Michaelson, and Charles Seaford. (2012). *Well-being evidence for policy: A review*. New Economics Foundation.
- Taathadi, Mulawarman, and Soedjito Taathadi. (2014). "Application of Solution -Focused Brief Therapy (SFBT) to Enhance High School Students Self-Esteem: An Embedded Experimental Design. " *International Journal of Psychological Studies*, 6(3), 96-105.